

Тема:Пізнаємо світ за творами В.О.Сухомлинського

Мета:ознайомити учнів із життям і творчістю В.О.Сухомлинського. Розвивати інтерес до його творчості. Сприяти формуванню образного мислення і мовлення дітей, активізувати фантазію. Спонукаати до пізнання світу. Виховувати працелюбність, повагу до старших, любов до рідної землі на матеріалах творів великого педагога.

Обладнання: портрет В.О.Сухомлинського, малюнки дітей, "сонечко" з осіннього листя, друковані слова: праця, любов, добро, дружба, повага, краса, щастя.

Хід уроку

Вчитель. Ось і вересень. Пора досягання яблук.

Час глибоких думок і прозорої мудрості...

Мені зараз урок треба знову почати з азбуки

І творити його, як митець творить вірші чи музику..

Сьогоднішній урок — незвичайний. Урок-свято про мудрого вчителя, директора школи, доброго сина і тата, великого письменника і педагога В.О.Сухомлинського. Наша розповідь про нього - вчителя добра і краси. Він промовляє до нас своїми творами. Навчає.

1учень.

Ти добро лиш твори повсюди, хай тепло твої повнить груди.

Ти посій і доглянь пшеницю, викопай і почисть криницю.

Волю дай, нагодуй пташину, приголуб і навчи дитину.

Бо людина у цьому світі лиш добро повинна творити.

Зучень.

Найсвітліша пора - дитинство. Безтурботна пора - дитинство.

Найчесніша пора — дитинство. Найсвятіша пора — дитинство.

Зучень.

Це - щастя й радість. Це — ніжність і мрії,

Це — тато і мама. Це - пісня.

Вчитель. Людина починається з країни дитинства. Вона, як ріка, що бере початок з чистих джерел. А як треба жити в цій країні? Дружно! Розкажіть про це, діти.

4учень. Дружи з усіма: з деревом, пташкою і комашкою. Пам'ятай: без твоєї дружби — ох тяжко їм.

Бучень. Подаруй мамі усмішку, квітку, пісню і сонечко. Знай: це для неї найкращий дарунок від донечки.

Бучень. Не забудь і про плаксу — маленького братика. Розкажи йому казочку про бубликів в'язочку. Радісно!

Бучень. Для бабусі тихенько проспівай колискову. Вір: від слів твоїх ніжних вона стане здорова.

Вчитель. Добрі, ніжні слова можуть творити дива. Говоріть їх, діти. «Найвище щастя і радість для кожного знає — спілкуватися з людьми», — писав В.О.Сухомлинський. Це прекрасно, коли звучать між людьми гарні слова. Давайте «сплетемо ланцюжок» хороших і важливих слів.

(Діти називають: мама, добро, мир, Україна, дружба, щастя...).

— А яке щастя? Кожен уявляє його по-своєму. Яке воно для дівчинки з оповідання В.О.Сухомлинського «Яке щастя»?

(Підготовлений учень розповідає оповідання).

— Розкажіть, діти, а що для вас є щастя? (Відповіді дітей).

—Давайте допоможемо людям бути щасливими. Про-ведемо гру "І я...".
Розкажіть, як ви будете поводитися в таких випадках.

—Бабуся захворіла, і я...

— Впала сестричка, плаче, і я...

—Маленький братик не може заснути, і я...

—Мама втомлена прийшла з роботи, і я...

—Наближається мамине свято, і я...

Вчитель. Василь Олександрович дуже любив і по-важав свою матір Оксану Юдівну. Часто ходив її провідувати, а жила вона за 7 км у сусідньому селі).

Це було перед жіночим святом. Стояла холодна погода. Василь Олександрович зібрався до неньки. Обережно загорнув зірвані в оранжереї нарциси і сховав їх під пальто. Пішов в доро-гу, хоча трішки прихворів.

Мати зустріла його на порозі, ніби знала, що він прийде.

—Синочку! Як же це ти! Чи не трапилось чого?...

—Ні, мамо. Прийшов у гості. Хочу привітати вас з жіночим святом.

Простяг матері білі нарциси...

—Боже, то це мені? Ніби я пані яка...

—Ви дорожча і краща за будь-яку паню, мамо...

Вона взяла той букетик у темні натруджені руки, на очах виступили сльози.

—То ходімо ж до хати, сину.

В хаті син витяг з портфеля теплу вовняну хустку, накинув матері на плечі.

—Носіть, мамо, на здоров'я.

—Спасибі, синку, тобі за твою добрість...(Іван Цюпа. В.Сухомлинський).

Василь Олександрович вчив гарно ставитись до своїх матерів, любити і поважати їх. Про це написав багато оповідань. Одне із них - "Найласкавіші руки" — ... зараз розкажуть діти.

(Інсценізація твору).

Ви почули, як ніжно можна говорити про свою матусю. Спробуємо і ми так сказати.

Проведемо гру «Зроби комплімент мамі чи бабусі». Працюємо парами.

(Проводиться гра).

Я почула, що ви вмієте говорити чудові компліменти, як і доньки з казки «Сьома дочка». Пропоную подивитися сценку до цієї казки.

(Інсценізація).

—Діти, то що є кращим за слова? (Відповіді дітей).

Звичайно, добрі справи. Про це — оповідання В.О.Су-хомлинського "Не згубив, а знайшов". Наші хлопці розка-жуть, як мудрий тато з цього твору вчив свого сина.

(Розповідь учнів).

—Творчість Сухомлинського сповнена любові до при-роди, до рідного краю. Василь Олександрович вчив бачити прекрасне, захоплюватись сонцем, небом, землею. Бачити казку. Таку, як у пісні. (Пісня "Осіння казка").

Ви, діти, слухали казку осені й намалювали чудові малюнки до прочитаного, а праворуч на дошці ще одна незвичайна річ. Що це? Воно примандрувало з творів В.О.Сухомлинського. Розфарбуйте слово «сонечко»;

—Яке сонечко?

—Що робить сонечко? А ше... говорить. Його чарівні промінці несуть нам слова з оповідань, казок великого письменника і педагога.

(Прикріплюю написи на дошку).

Прочитайте, що дарують промінці.

(Діти читають слова: добро, щастя, любов, праця, дружба, краса).

Учень. Живемо в країні казки, чарівний світ довкола.

Кругом все має душу.. Нове відкриє школа.

В ч и т е л ь. «Я поведу вас, діти, в гарну країну...» — так часто говорив Василь Олександрович своїм вихованцям.

— Ми вирішили теж казку відшукати. Допоможіть, поримуйте.

Діти ходили, діти гукали, дружно у парку казку., (шукали).

Хлопці гасали, бешкетували... Що ви? Не казку вони... (доганяли).

—Казко, постій, гей, озовися! Та не жартуй з нас, тихо, не... (смійся).

Казка із сонечком в небо злетіла. Ні, нашу казку кізонька... (з'їла).

Та, слава Богу, казка знайшлася. Будемо слухать, чи гарна... (вдалася).

Запросимо Осінь піснею до класу і послухаємо казку.

(Звучить пісня «Осінь». Група учнів зачитує складені казки).

Вчитель. Продовжується наша розмова про вчителя, серце якого сповнене ласки і добра.

—Залишились для нас його сонячні рядки. Вчитель звертається до нас. Послухайте.

(Група учнів зачитує уривки з творів В.Сухомлинського).

Осінь... Пора досягання яблук. Час глибоких думок і прозорої мудрості. А нам завтра урок треба знову почати з азбуки і творити його, як митець творить вірші чи музику.

Так говорив великий педагог В.О.Сухомлинський. Нехай над кожною нашою школою горить зоря любові, запалювати яку він навчав. Бо любов — джерело життя.

[переглянути фото...](#)